

[Justitsministeren.]

Handelsretten og Byretten, altsaa i alt 17 af de højeste Dommere, ikke vil miste nogen Indtægt, naar de gaar af i en Alder af 70 Aar. Ved „Embedsindtægt“ forstås Grundløn, Alderstillæg, Bestillingstillæg, Stedstillæg og Reguleringstillæg.

Endelig er der truffet den Bestemmelse, at nærværende Lovforslag, hvis det ophøjes til Lov, først skal træde i Kraft den 1. Januar 1934, for at de Dommere, som skal gaa af paa deres 70 Aars Fødselsdag, eller naar Loven træder i Kraft, kan faa fornøden Tid, efter at have opsagt deres Lejlighed til Oktober Flyttedag, til at fraflytte deres Bolig dér, hvor de nu er i Embede, og finde anden Bolig.

Det foreliggende Lovforslag er, som det nu er formet, efter min Mening i enhver Henseende fuldt forsvarligt og hensynstagende til alle Sider, og jeg anbefaler det varmt til det høje Landstings velvillige Behandling.

Jensen-Stevns: Den højtærede Justitsminister har nu saa udførligt redegjort for Indholdet af det foreliggende Lovforslag, at jeg for mit Vedkommende kan fatte mig forholdsvis kort.

Hovedsagen i det foreliggende Lovforslag er, at der indføres en fast Aldersgrænse ogsaa for Dommere; en saadan har hidtil været savnet i Lovgivningen. Nu indføres der altsaa en Bestemmelse gaaende ud paa, at Dommere skal afskediges med Pension efter Tjenestemandsløven fra Udgangen af den Maaned, hvori de fylder 70 Aar. Herved bliver Dommerstanden med Hensyn til Tjenestetid og Afgang paa Grund af Alder i det væsentlige ligestillet med vore øvrige Tjenestemænd. Vi maa alle i dette Ting kunne være enige om, at en saadan Ordning er hensigtsmæssig og ønskelig, thi det, der anses for at være fornuftigt for Tjenestemændene i Almindelighed, maa ogsaa være fornuftigt og rimeligt for Dommerstanden. Det er i det hele taget ønskeligt, at man har en fast Regel om Afgang paa Grund af Alder for Dommere som for vore andre Tjenestemænd. Det er nemlig fuldt ud forstaaeligt, at veluddannede og arbejdsomme Mænd — og det er dog heldigvis alle vore Dommere — nødig vil skilles fra den Gerning, som ikke blot har været Grundlaget for deres økonomiske Eksistens, men tillige i høj Grad har været deres Livs Indhold. Derfor kan det ske, at en Dommer tøver længere med at søge sin Afsked, end han egentlig helst skulde, og under disse Omstændigheder mener jeg bestemt, at vi maa

anse det for en Fordel, at der bliver indført en fast Aldersgrænse for Dommere, lige saa vel som der er det for de øvrige Tjenestemænd. Lovforslagets Bestemmelser forekommer mig derfor at være saare rimelige og saare velbegrundede.

Spørgsmaalet er derefter, om Lovforslaget er i Overensstemmelse med Grundlovens § 71, et Spørgsmaal, som den højtærede Justitsminister ogsaa var inde paa i sin Forelæggelsestale. Jeg skal som min Mening allerførst sige, at Lovforslaget strider da allenaars paa ingen Maade mod det, som er Hensigten med Grundlovens § 71, nemlig at stille Dommerstanden saaledes, at Dommere ikke skal kunne paavirkes i deres Afgørelser af noget vilkaarligt Pres eller Forestillinger af økonomisk Natur fra Regeringens Side. Det er Grunden til, at man i sin Tid har formuleret Grundlovens § 71 saaledes, at en Dommer ikke vil kunne afskediges uden ved Dom, men naar han er fyldt 65 Aar, kan Regeringen dog afskedige ham, det skal blot ske uden Tab af Indtægter. Denne Bestemmelse har man sat ind, for at Regeringen ikke ved Trusel om Afskedigelse skal kunne indvirke paa den enkelte Dommers Holdning. Men ved Vedtagelsen af det her foreliggende Lovforslag vil paa ingen Maade Regeringens Myndighed overfor Dommere udvides, Regeringsmyndighederne bliver ikke i Stand til at afbryde en Dommers Løbebane i større Udstrækning, end de har været det hidtil. Det, som sætter et Punktum for Dommernes Livsgerning, bliver altsaa ikke et ministerielt Magtsprog, men selve Lovens Bestemmelse. Jeg mener altsaa, at den foreslaaede Lovbestemmelse er fuldt ud forenelig med det, der har været Hensigten med Grundlovens § 71. Noget andet er det saa, om den foreslaaede Lovbestemmelse er forenelig med Grundlovens Ord, men det anser jeg ogsaa for ganske givet. Det stemmer ogsaa med det Standpunkt, som en saa højt anset Jurist som Generalauditor Pürschel har indtaget i Folketinget. Fremdeles skal jeg tillade mig at fremhæve, at den højtærede Justitsminister har erklæret, at den foreslaaede Bestemmelse er fuldt ud i Overensstemmelse med Grundloven, og udtalt dette ikke blot som sit eget personlige Standpunkt, men tilføjet, at for denne Opfattelse stod Justitsministeriet inde. Det vil altsaa sige, at Ministeriets ledende Embedsmænd, hvis juridiske Indsigt vi dog alle sammen anerkender, ogsaa staar inde for denne Opfattelse.

Jeg maa imidlertid straks gøre den Bemærkning, at naar jeg har udtalt min Til-